

ת"פ 4260/02/15 - מדינת ישראל נגד אמיר דכוור

בית משפט השלום בעכו

02 נובמבר 2016

ת"פ 4260-02-15 מדינת ישראל נ' דכוור

מ"ת 4312-02-15

ועוד...

פ"א - מעודכן 2009 0-1320-00185-2015

מספר פל"א 46335/2015

לפני כבוד השופטת ג'ני טנוס

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אמיר דכוור

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אתי שרון

הנאשם - נוכח

הסניגור - עו"ד עאסי נדים

[פרוטוקול הושמט]

גמר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בנהיגה בשכרות, עבירה לפי סעיף 62(3) לצו בדבר התעבורה (יהודה ושמורון) מספר 1310, בנהיגה בקלות ראש, עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א-1961, ובהפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תש"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 31.1.2015 נהג הנאשם ברכב מסוג פורד פיאסטה מספר רישוי 90-862-29, ובאותו זמן שני שוטרים אשר מילאו את תפקידים ועמדו בצומת פסוטה אותתו לו לעצור בצד, אולם הנאשם לא שעה להם, שבר את ההגה שמאלה והמשיך בנהיגה לתוך כפר פסוטה. אז החל מרדף בין השוטרים לנאשם אשר כרזו לו כל אותה עת לעצור, אך הנאשם לא נשמע להוראותיהם, עבר בין הנתיבים, ביצע חריקות צמיגים

עמוד 1

ואף כיבה אף אורות הרכב על מנת להכשיל את השוטרים בתפקידם. לאחר מכן הנאשם עצר את הרכב, ירד ממנו ודחף את אחד השוטרים בחוזקה בכתף שמאל. בנוסף לכך הנאשם נהג ברכב בהיותו שיכור ואף סירב למסור דגימה של אוויר נושף בתחילה ולאחר מכן הכשיל את הבדיקה.

תסקיר שירות המבחן:

כעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם כיום רווק בן 27 שנים. בגין ההתבגרות הוריו נפטרו בהפרש של שנתיים, כאשר אמו נפטרה כשהיה בן 15 ולאחר שנתיים בהיותו בן 17 נפטר אביו, ומאז מרגיש קושי רגשי בחייו וחש בדידות רבה.

עובר לביצוע העבירות הנ"ל הנאשם עבד במפעל סלע מערכות מכניות בע"מ כבר משנת 2009 והיה אחראי על משמרות הלילה והפעלת מכונות CNC ברמות ייצור מורכבות. אלא שבעקבות האירוע נשוא כתב האישום הוא הורחק מעבודתו למשך כשנה, ורק בהמשך מעסיקיו הסכימו להחזירו לעבודה ובלבד שאם יורשע בדין הוא יפוטל מעבודתו. נתון זה אושר בכתב ע"י מנהל התפעול של המפעל, אשר ציין במכתבו כי הנאשם נחשב לעובד מסור ואחראי בתפקידו, אך החברה אינה מעסיקה עובדים שלחובתם הרשעה בפלילים.

בהתייחס לעבירות נשוא כתב האישום, קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם קבל אחריות על ביצועו, הכיר בתוצאות מעשיו, ביטא חרטה וצער, והביע נכונות לבצע עבודות לתועלת הציבור כעונש. בנוסף לכך, הנאשם מתפקד ופועל מתוך עולם ערכים נורמטיבי, אינו בעל מאפיינים עברייניים, וביצוע העבירות בהן הורשע אינו מאפיין את התנהלותו הכללית ומהלך חייו.

לפיכך ציינה קצינת המבחן, כי ענישה בדרך של ביצוע שעות לתועלת הציבור, תהווה עבורו ענישה חינוכית אשר יש בה כדי להקטין את הסיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד. בהתאם לכך, הוכנה תכנית של"צ בהיקף של 100 שעות אשר יבוצעו בעיריית מעלות-תרשיחא.

לבסוף, קצינת המבחן ציינה כי הרשעתו בדין של הנאשם עלולה לפגוע בביטחונו התעסוקתי, ומאחר שמדובר בהרשעה ראשונה שלגביה הנאשם מקבל אחריות מלאה ומוכן לשאת בתוצאותיה, ועל מנת להימנע מפגיעה בעתידו, המליצה לסיים את ההליך המשפטי הנוכחי מבלי להרשיעו בדין.

טיעוני ב"כ המאשימה לעונש:

בפתח טיעוניה ציינה ב"כ המאשימה כי היות העבירות בהן הורשע הנאשם מהתחום התעבורתי אין בה כשלעצמה כדי להפחית מחומרת האירוע, שכן אדם הנוהג ברכב בקלות דעת תוך הימלטות משוטרים מעיד על עצמו שהוא מסוכן.

ב"כ המאשימה ביקשה לדחות את המלצות שירות המבחן. לדבריה, לא ברור הכיצד ניתן על סמך פגישה אחת עם הנאשם להגיע למסקנה כי ניתן להסתפק בשל"צ ואף ללא הרשעה, מבלי לעשות כל ניסיון לברר את נושא השכרות

ואת הקרע לביצוע העבירות.

לטענת ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם בנסיבות דנן נע בין 3 ל- 10 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי, פסילה של רישיון הנהיגה, אף מעבר לפסילת המינימום המחויבת עפ"י חוק, פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ המאשימה הגישה את גיליון ההרשעות הקודמות של הנאשם, ממנו עולה כי לחובת הנאשם הרשעה אחת בעבירה לפי חוק התכנון והבניה ועוד 7 הרשעות בעבירות תעבורה.

לבסוף, ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם מאסר בפועל ברף הבינוני של מתחם העונש ההולם, לצד רכיבי ענישה נוספים, כמפורט לעיל.

טיעוני הסנגור לעונש:

הסניגור הגיש טיעונים בכתב והשלים את טיעוניו בע"פ. בפתח טיעוניו הפנה הסנגור לכך כי הנאשם הוא אדם נורמטיבי שאינו מכור לאלכוהול, נטול עבר פלילי וזאת היא הסתבכותו הראשונה עם החוק. כתוצאה מהסתבכות זו נגרמו לו נזקים רבים, כגון עת נאלץ להעתיק את מגוריו לכפר חורפיש כחלופת מעצר והפסיד ימי עבודה, והדבר מהווה עבורו עונש קשה ולקח שלא יישכח.

לעניין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ציין הסנגור כי לעבירות לא קדם שום תכנון מוקדם ומעשיו היו אימפולסיביים, ללא כל מניע, כשהוא לבדו ללא כל עזרה והנזק שנגרם, אם בכלל, הינו מינורי.

אשר לתסקיר, הסנגור הפנה לעובדה כי מדובר בתסקיר חיובי אשר בוחן באופן מעמיק את שיקומו של הנאשם, מתייחס באופן רציני לנסיבותיו המיוחדות, ומתאר את חרטתו הכנה של הנאשם.

הסניגור הוסיף, כי הנאשם מתבייש במעשיו אף בפני ארוסתו שעתיד להינשא לה עוד מספר חודשים.

לדברי הסנגור, הטלת מאסר מאחורי סורג ובריח ואף בדרך של עבודות שירות, היא בגדר ענישה מופרזת ומוגזמת ובלתי מידתית בנסיבותיו הספציפיות של הנאשם. תוצאותיו של מאסר בפועל הן הרסניות עבורו ובלתי הפיכות כלפי עתידו התעסוקתי והאישי, שכן הוא עתיד להתחתן עוד מס' חודשים ולפתוח דף חדש בחייו, כאשר הטלת מאסר בפועל תפגע באופן ממשי במקום עבודתו ובפרנסתו.

לפיכך עתר הסנגור להתחשב במכלול הנסיבות שצינו לעיל ולבטל את ההרשעה, כפי שהומלץ בתסקיר, ובאופן זה להעדיף בעניינו של הנאשם את הפן השיקומי.

לסיום, הסנגור עתר לאמץ את המלצות שירות המבחן ובגדר זאת להורות על ביטול ההרשעה ולהטיל עליו עונש בדמות של"צ לתקופה עליה הומלץ. לחילופין, להטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס והתחייבות כספית בלבד.

דין:

אקדים את המאוחר ואציין, כי לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים והנסיבות הנוגעות לעניין, שוכנעתי לבטל את הרשעתו של הנאשם, ולאמץ בעניינו את המלצת שירות המבחן בהתאם לתסקיר שהוגש.

כידוע, הימנעות מהרשעתו של נאשם בגיר אשר ביצע עבירה פלילית היא בגדר צעד חריג ויוצא דופן אשר יינקט במשורה ובמקרים מיוחדים בלבד, שכן הכלל הוא כי יש למצות את ההליך הפלילי עם העבריין ולהרשיעו בדין (רע"פ 4790/13 **קינדו נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו, מיום 21.8.2013).

על מנת שמקרה מסוים יוגדר כחריג ויוצא דופן עד כדי כך שנסבותיו מצדיקות הימנעות מהרשעה, על הנאשם להוכיח כי מתקיימים שני תנאים מצטברים: האחד, סוג העבירה, חומרתה ונסיבותיה מאפשרים ויתור על הרשעה באופן שאינו פוגע בצורה חמורה באינטרס הציבורי שבהרשעה; השני, כי נסיבותיו האישיות של הנאשם והפגיעה הצפויה לו עקב הרשעתו, צפויים לפגוע בסיכויי שיקומו (רע"פ 5579/10 **קריה נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו, מיום 2.8.2010).

ובכן, כל אחת מהעבירות בהן הורשע הנאשם היא חמורה, ולכן ברור כי השילוב שלהן יחד רק מוסיף לחומרה זו. אלא שקיימים מספר נסיבות לקולה אשר מפחיתות מחומרה זו. בגדר כך ניתן להצביע על העובדה כי מדובר באירוע אחד שבוצע ללא תכנון מיוחד כאשר הנאשם מצוי בגילופין. אומנם עובדת היותו של הנאשם בעת האירוע תחת השפעת אלכוהול אינה יכולה להוות נסיבה לקולה לצורך גזירת העונש (ראו בהקשר זה ע"פ 7701/14 **אל טייב נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו, מיום 16.5.2016), אולם יש בה לטעמי כדי להקחות במקצת מפוטנציאל המסוכנות הכללית שלו לנוכח מאפייני אישיותו התקינים ואורח חייו הנורמטיבי, כפי שהדבר נדון בהרחבה בתסקיר. רוצה לומר, כי היות הנאשם שיכור בזמן האירוע השפיע כנראה על יכולת הריסון העצמי שלו באופן שהביא אותו לברוח מהשוטרים לאחר שכרזו לו לעצור, ואלמלא כן לא מן הנמנע כי היה נוהג אחרת.

לצד האמור, אני לוקחת בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם ועברו הלא מכביד. ויודגש, בניגוד לדברי הסנגור כי הנאשם נטול עבר פלילי, מתברר כי לחובתו הרשעה קודמת אחת מתחום התכנון והבניה, וכן 7 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה.

מעבר לכך, וזה העיקר, מתברר כי הרשעתו של הנאשם תביא לפגיעה מוכחת בעתידו התעסוקתי. כפי שצוין מקודם, הסנגור טען כי הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי הוא ממלא תפקיד של אחראי משמרת ומפעיל מכונה בחברה בה הוא עובד משנת 2009 והממונים עליו במקום העבודה שבעי רצון מרמת התפקוד שלו. עקב ההליך הפלילי הנאשם לא עבד משך שנה ולאחר מכן שב לעבודה תוך התננית המשך עבודתו שם בנושא ההרשעה, שכן הרשעתו תביא לפיטוריו נוכח מדיניות החברה שלא להעסיק מורשעים בדין. ואכן, דבריו של הנאשם בנדון לא נותרו מהשפה לחוץ, והאמור במכתב שצורף מטעם החברה מאשר את האמור לעיל.

וישאל השואל, הכיצד יכול תוכן המכתב של החברה להתיישב עם העובדה כי לנאשם הרשעה קודמת? אין בפניי הסבר ברור וחותר, אולם לא מן הנמנע כי היות ההרשעה הקודמת הרשעה שלא בעבירה מהתחום הפלילי המובהק, היא שגרמה לחברה להתייחס אל הנאשם כנטול עבר פלילי.

בכל אופן, לנוכח גילו הצעיר של הנאשם וכישוריו המקצועיים, קיים סיכון שמא תהווה הרשעתו בתיק דנן חסם או מכשול בפני קידומו גם מחוץ לחברה בה הוא עובד כיום באופן שמצדיק הימנעות מהרשעה בפלילים.

הנאשם היה עצור למשך 3 ימים ולאחר מכן שוחרר למעצר בית ביישוב אחר. יש להניח כי גם אלה חידדו עבורו את הגבולות בין מותר לאסור, ולראיה, מאז אותו אירוע לא נפתחו נגדו תיקים נוספים.

לסיים, גם שירות המבחן, אשר בחן את נסיבותיו האישיות של הנאשם, רמת המסוכנות הנמוכה הנשקפת ממנו, והתרשם מכנות החרטה שהביע והאחריות המלאה שנטל על מעשיו, המליץ שלא להרשיע את הנאשם ולהטיל עליו עונש חינוכי בדמות שירות לתועלת הציבור.

אומנם אין בכוחה של המלצת שירות המבחן לחייב את בית המשפט, ברם התסקיר מהווה כלי חשוב שבאמצעותו ניתן להתחקות אחר נסיבותיו האישיות של הנאשם ולבחון בצורה מקצועית את סיכויי ודרכי השיקום שלו (ע"פ 472/11 פלוני נ' **מדינת ישראל**, פורסם בנבו, מיום 3.9.2012).

זה המקום לציין כי ב"כ המאשימה הביעה תהייה אודות עמדת שירות המבחן אשר לא בחן את סוגיית הגמילה מאלכוהול. ובכן, מהתסקיר לא עולה תמונה של התמכרות לטיפה המרה. גם ב"כ המאשימה לא טענה זאת בדיון. לפיכך, בהעדר אינדיקציה להתמכרות, להבדיל מאירוע נקודתי של שתייה לשוכרה, אין כל צורך לבחון אפיק של גמילה.

בהקשר זה אוסיף, כי לא אחת נתקלים אנו בסיטואציות דומות למדי לזו של הנאשם בהן ממליץ שירות המבחן להעמיד נאשמים לתקופת מבחן. העובדה כי שירות המבחן לא עשה כן לגבי הנאשם תומכת במסקנה כי אינו סובל מדפוסי חשיבה או התנהגות עבריינית ולכן אינו זקוק לכל טיפול.

על יסוד המפורט לעיל שוכנעתי לקבל את המלצת שירות המבחן, בהיותה מקובלת עלי לחלוטין, תוך הוספת רכיב ענישה נוסף: פסילת רישיון נהיגה.

סיכומי של דבר, אני מבטלת את הרשעתו של הנאשם בתיק דנן. כמו כן, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

1. ביצוע עבודות שירות לתועלת הציבור בעיריית מעלות-תרשיחא בהיקף של 100 שעות.

הנאשם הוזהר כי אי מילוי הצו במלואו, יביא להפקעת הצו, הרשעתו בדיון וגזירת עונשו מחדש.

2. פסילת בפועל מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים בכפוף לסיום כל פסילה קודמת בניכוי תקופת הפסילה במסגרת התיק דנן.

הרישיון יופקד עוד היום, מניין הפסילה יחל מעת ההפקדה.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

המזכירות תמציא עותק הפרוטוקול לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום א' חשוון תשע"ז, 02/11/2016 במעמד הנוכחים.

ג'ני טנוס , שופטת